

ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

Що ви стоїте в одному дусі
й однодушно змагаєтесь
за віру євангельську.
Филип. 1:27

№ 2 (264), лютий 2024

Два роки війни

Я ранок той ще досі пам'ятаю:
Будильник наче всіх людей підняв,
Повисла чорнота над нашим краєм,
«Війна розпочалась...» нам хтось сказав.

Не вірилось... Не віриться ще досі.
Прийняти все немає просто сил!
На чужині ми біженці і гості,
А вдома свіжих тисячі могил.

А нам ще так ніколи не боліло,
Ніколи гірко так ще не було.
Ми рідний край любити ще не вміли,
А в ньому місто кожне і село.

А нам раніш так не ятрились рани,
Як в цей важкий, до сліз, тривожний рік.
Нас вибухи збудили вранці-рано,
Світанок той серця вогнем пропік.

А ми ще так життя не цінували,
І мирне Небо так не берегли.
О, Господи, якби ж раніше знали,
Якими ми щасливими були...

А ми ще друзів так не обіймали,
Не дорожили від сим'ї дзвінком,
Ще так за рідних не переживали,
Як зараз... Їх чекаємо з теплом.

А ми ще не стояли на руїнах,
Своїх домів і міст, церков і сіл.
Такою не була ще Україна,
Встромились в неї злих мільйони стріл.

А ми раніш молитись так не вміли,
І в Небо крик такий ще не злітав.
Як зараз все кричить, душа і тіло...
Хто б ранах нашим зцілення подав?

Засвоїли урок цей знаю точно,
Пріоритети поміняли ми,
Не хочемо доріг тепер порочних,
Не хочемо гріховної п'їтки.

Бог чує ті молитви розкаяння,
Нас через рік, мов через піч провів.
Йому відомі наші всі страждання,
Ще відведе далеко ворогів.

Я ранок той ще досі пам'ятаю,
З тих пір ще не закінчувався він.
І милості у Господа благаю,
Щоб назавжди затих вже горя дзвін.

Сирен й війни щоб більше нам не знати,
Додому хай повернуться сини,
Пташки хай будуть тільки із крилатих,
Спокійними, під мирним Небом, сні.

Ти дочекаєш ранку постарайся,
Коли загляне у вікно весна,
Й подзвонить хтось і скаже:
«Прокидайся...
Алло... Вставай... закінчилась війна...»

Наталія МАРТИНЮК

Не опускаймо рук в боротьбі за Україну

Минуло вже два роки з дня повномасштабної війни в Україні... Можна спостерігати, як війна виснажила українців, як в багатьох опустели руки... На пам'ять приходить фрагмент з Писання, який розповідає про перебіг однієї досить давньої війни:

«І сталося, коли Мойсей підіймав свої руки, то перемагав Ізраїль, а коли руки його опускались, то перемагав Амалик» (Вих. 17:11)

Підняті руки Мойсея символізували переможний дух народу, боротьбу, молитву до Бога.

Не раз, читаючи ці слова, дивуюсь, як високо цінить Бог старання святих людей, їх молитву і вчинки. Вірю, що ця деталь недаремно записана в Писанні. Тут закладений глибокий зміст!

Часто причину багатьом подіям, які відбуваються на землі, слід шукати в духовній площині. Часто пере-

моги в зовнішньому світі приходять лише після того, як здобута перемога в світі духовному. Тому ворог намагається найперше вразити дух людини, паралізувати його, вселити страх, відчай. «Понад усе стережи своє серце», — писав Еклезіяст.

А ще бачимо наскільки важливою є постійність. Не завжди приходить перемога після однієї битви, однієї молитви, часто треба довго тримати руки піднятими... Хоч, можливо, і важко буває, приходить втома. Але ми не раз переконувалися, що благословення виборюється в тривалій боротьбі!

Не зупиняймося у своїх стараннях, не припиняймо молитов, не опускаймо рук. Тим паче в той час, коли країна так потребує молитов і допомоги. Молімося і за тих, хто опинився в тяжких ситуаціях на фронті, чий життя під загрозою. Молімося і борімося за Україну!

єпископ Олександр КОТОК

Бог пропонує тобі прощення

У Біблії кн. Дії 13:38 стверджується: «Тому хай буде відомо вам, мужі-брати, що через Нього (Ісуса) звіщається вам прощення гріхів...». Бог посилає Свого Сина у цей світ, на страждання і смерть, щоб дати людям можливість отримати прощення. Але далеко не всі знають про це, і взагалі не розуміють для чого воно потрібне.

Що таке прощення і чому я потребую його?

Слово «прощати» означає витирати начисто, помилувати, анулювати борг. Коли ми ображаємо когось, то просимо їхнього прощення для відновлення наших стосунків. Прощення не дається через те, що хтось заслугує його. Ніхто не заслуговує прощення. Прощення — це акт любові, милості та благодаті. Прощення — це рішення не тримати зла на іншу особу, незважаючи на те, що вона зробила нам.

У Біблії написано, що ми всі потребуємо Божого прощення. Ми всі вчинили гріх. В книзі Еклезіяста 7:20 проголошується: «Немає людини праведної на землі, що робила б добро й не грішила». 1 Івана 1:8 говорить: «Коли скажемо, що не маємо гріха, то самих себе обманюємо, і немає в нас правди». По суті, будь-який гріх — це акт повстання проти Бога (Псалми 51:4). Унаслідок цього, ми

відчайдушно потребуємо Божого прощення. Якщо наші гріхи не прощені, ми проведемо вічність, терплячи наслідки наших гріхів (Матвія 25:46; Івана 3:36).

Прощення — як мені отримати його?

На щастя, Бог — люблячий і милосердний — бажає пробачити всі наші гріхи! 2 Петра 3:9 повідомляє нам: «Господь... є довготерпеливий до нас, не бажаючи, аби хтось загинув, а щоб усі прийшли до каяття». Бог прагне пробачити нас, тому Він готовий до нашого прощення.

Єдиним справедливим покаранням за наші гріхи є смерть. У першій частині Римлян 6:23 написано: «Бо заплата за гріх — смерть...» Вічна смерть — це те, що ми заслуговуємо за наші гріхи. Але Бог за Своїм досконалим планом став людиною — Ісусом Христом (Івана 1:1,14). Ісус помер на хресті, понісши покарання, яке заслуговуємо ми, — смерть. 2 Коринтян 5:21 навчає: «Того, Хто не знав гріха, Він зробив за нас гріхом, щоб ми в ньому стали Божою праведністю». Ісус помер на хресті, заплативши за наш гріх! Смерть Ісуса як Бога забезпечила прощення гріхів усього світу. 1 Івана 2:2 проголошує: «Він — примирення за наші гріхи, і не тільки за наші, а й за гріхи всього світу». Ісус воскрес із мертвих, проголосивши Свою перемогу над гріхом і

смертю (1 Коринтян 15:1-28). Слава Богу, що через смерть і воскресіння Ісуса Христа, текст Римлян 6:23 має продовження: «...а Божий дар благодаті — вічне життя в Христі Ісусі, Господі нашім».

Чи бажаєте ви, щоб ваші гріхи були прощені? Чи маєте ви відчуття вини, якого ніяк не можете позбутися? Прощення ваших гріхів можливе, якщо ви повірите в Ісуса Христа як свого Спасителя. В Ефесян 1:7 написано: «В Ньому ми маємо викуплення Його кров'ю, прощення переступів, згідно з багатством Його благодаті». Ісус заплатив наш борг за нас, щоб ми могли бути прощені. Все, що вам необхідно зробити, це попросити Бога пробачити вас через Ісуса, вірячи, що Ісус помер, щоб заплатити за ваше прощення, — і Він пробачить вас! Текст Івана 3:16-17 несе чудову вістку: «Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне. Бо не послав Бог Свого Сина у світ, щоб судити світ, але щоб через Нього спасти світ».

Прощення — невже це так легко?

Так, це так легко! Ви не можете заробити в Бога прощення. Ви не можете заплатити за нього. Ви можете лише отримати його вірою, через благодать і милість Бога.

ЧИТАЙТЕ У НОМЕРІ:

Не забивайте цвяхів ворожнечі

стор. 4

Доброта, що вбиває наші церкви

стор. 5

Зректися себе — як це?

стор. 7

Будьте укорінені і збудовані у Христі

стор. 7

Спеціальне звернення єпископа Олександра Котка з приводу річниці повномасштабної війни в Україні

24 лютого виповнилося 10 років від початку російсько-української війни, а також два роки від дня повномасштабного вторгнення в Україну.

Важко писати якісь роздуми. Бо війна це завжди горе, біль і несправедливість. Але все ж таки, залишу деякі думки.

Найперше, ми дякуємо Богові, що не сталося нічого ще гіршого. Вірю, що присутність в цьому світі Церкви, її молитви і діяльність, є стримуючим фактором для розгулу зла на землі. Сьогодні між нами ще є Той, хто стримує беззаконня (2Сол.2:7).

Війна — це випробування нашої міцності. Якщо ви за цей час не засумнівалися в Богові, не затаїли на Нього образу і не звинувачуєте Його в тому, що сталося — вам пощастило. Ваше богослов'я і віра пройшли перевірку, війна не зламала вас. Хоча, можливо, це тому, що ви ще особисто не відчули на собі всю тяжкість війни. Складні часи обов'язково будуть в житті кожного, бо саме вони випробовують нашу віру. «Якщо ти знемігся в день неволі, то мала сила твоя», — написано в Писанні. Муж Божий Яків пише, що проходження усіляких випробувань дає позитивні результати: досвід, терпеливість, очищення (Як.1:2). Тому в певній мірі від нас залежить якими ми вийдемо з цієї війни. Хочеться вірити, що усе це горе в кінцевому результаті обернеться добром для України!

Однак, є ті, кого війна забрала, покалічила, зламала, забрала майбутнє. Жертв війни, як ми називаємо таких людей, з кожним днем стає все більше. Чи готова Церква полікувати таких? Чи розроблені вже програми як працювати з такими людьми? Як під час війни, так і після її завершення, праці для Церкви дуже багато...

Серед усіх цих подій, ми не повинні забувати про те, що Другий прихід Ісуса Христа досить близько! А отже, все те, що відбувається зараз і що буде відбуватися згодом, ми як християни, маємо сприймати крізь призму есхатологічного вчення. Очевидно, ми будемо свідками ще більш глобальних тривожних змін і тенденцій, які будуть не на благо для Церкви (2Тим.3:1-5). Щоб не споконитися, щоб не бути зведеними, кожному треба глибше пізнавати Бога, утверджуватися в істині, зміцнитися в благодаті (Еф.6:10; 2 Тим.2:1).

Ще не виграна битва, ще не завершена війна... Ще потрібна твоя молитва, твоя допомога, твоя активна участь в боротьбі проти зла. Нехай не зупиняють тебе тривожні і невтішні новини! «А народ, що знає свого Бога, зміцніє та й діятиме» (Дан. 11:32).

Молімося за Україну! Не зменшуймо активності в служінні! Проповідь Євангелії, душеопікунство, соціальне служіння та волонтерство — кожний з цих напрямків дуже важливий! Бог хоче благословити Україну!

єпископ Олександр КОТКО

Віряни церкви змайстрували лазню для військових

Волонтери УЦХВЕ Березнівщини виготовили портативну лазню, яка стала неоціненною допомогою для військових на передовій. Функціональна та зручна конструкція допоможе забезпечити необхідний гігієнічний комфорт: помитися та випрати речі.

Розмір лазні порівняно невеликий — 2х3м. Зверху розміщено два баки для води місткістю по 200 л кожний, всередині — ще один бак для гарячої води місткістю 150 л. Працює як на дровах, так і на електриці (за наявності генератора або постійного струму).

«До нас звернулися хлопці з 47-ї окремої механізованої бригади, попросили виготовити невеличку лазню. Особливістю її стало те, що лазню можна транспортувати. Всередині є пральна машина, сушарка для одягу, насос, вішак і лавки. Освітлення зроблено 12-В, що дозволяє живи-

ти від акумулятора», — розповідає старший пресвітер церков Березнівського району Анатолій Бойчук.

Лазня має два крила, тобто є можливість приймати душ двом людям одночасно. Компактний розмір, зручний дизайн та оснащення іншими необхідними речами високо оцінили військові.

«Церкви Березнівщини проводять активну соціальну роботу. Підрозуміли, що віряни тільки даного району вже відправили на

помогою. Одяг, продукти, дрова та інші необхідні речі — все це зусиллями церков Рівненського обласного об'єднання закуповується та заготовлюється на постійній основі, а при потребі доставляється людям, постраждалим від війни», — зазначає єпископ Олександр Котко.

Загалом, лазня стала не лише символом підтримки та піклування, а й конкретним кроком у забезпеченні життєвих потреб захисників України.

Олександр ГЕНІШ

Схід та Південь майже 500 рейсів з гуманітарною до-

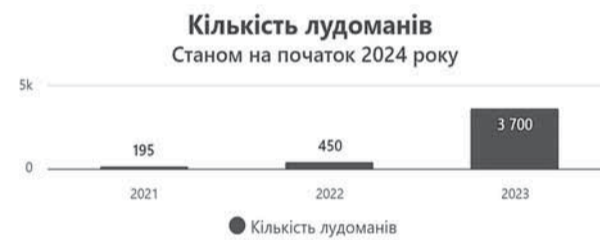

В Україні спостерігається значне збільшення кількості осіб з ігровою залежністю

За останній рік, кількість осіб з ігровою залежністю, внесених до українського Реєстру лудоманів, зросла в вісім разів, досягнувши майже 3,7 тисячі людей на початок 2024 року, свідчить аналіз Комісії з регулювання азартних ігор та лотерей (КРАІЛ).

За даними КРАІЛ, протягом трьох років функціонування Реєстру лудоманів, він поповнився 3871 особою. Найбільший приріст, а саме 87% від загальної кількості, було зафіксовано у 2023 році.

Станом на січень 2024 року, реєстр нараховує 3,7

тисячі осіб, з яких велика частина була додана протягом минулого року, що свідчить про восьмикратне збільшення кількості лудоманів у переліку.

За останні два роки, з реєстру було видалено 171 особу через закінчення терміну обмежень, з них 60 у 2022

році та 111 у 2023 році.

Переважає більшість, а саме 99% осіб, були включені до реєстру за власним бажанням через самообмеження, тоді як лише 1% — за рішенням КРАІЛ. Жоден випадок включення до реєстру не був здійснений за рішенням суду.

У контексті регулювання, українці можуть потрапити до Реєстру лудоманів трьома шляхами: через самостійну заяву, за рішенням КРАІЛ або суду. Це вказує на відсутність точних даних щодо кількості громадян з ігровою залежністю, оскільки реєстр не відображає повну картину.

Варто зазначити, що така трагічна статистика може бути результатом легалізації грального бізнесу. Нагадаємо, що у 2020 році в Україні, після довгої перерви, легалізували офлайн та онлайн казино, гральні автомати та букмекінг.

НОВИНИ

20.01.2024 в с.Старе Село, відбулась молодіжна районна конференція на тему: «Із сили в силу, із віри в віру». Словом ділилися служители церков УЦХВЕ: почесний єпископ Михайло Паночко, заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич, старший пресвітер району Михайло Лесковець. Опісля молодь могла задати актуальні питання, на які були дані відверті відповіді;

21.01.2024 в церкві «Святої Трійці» м. Рівне розпочали курси для вчителів недільних шкіл Рівненського району. Навчання благословили заступник єпископа, завідувач управління освіти Петро Музичук.

В с. Лозки відбулося відкриття Дому молитви. В урочистому зібранні взяли участь почесний єпископ Михайло Паночко, єпископ Олександр Котко, заступник Степан Килюшин, старший пресвітер району Сергій Секан, пастори сусідніх церков, гості з Волині, староста села.

Почесний єпископ УЦХВЕ Михайло Паночко та єпископ Олександр Котко відвідали зібрання в с. Олександрія. Служіння та спілкування пройшло в хорошій атмосфері;

22–26.02.2024 спільно з International Bible Seminary, відбулась друга сесія для студентів 1 курсу програми «Магістр в прикладному Богослов'ї». Під час цієї сесії студенти отримали змогу вивчати предмети, такі як «Конфліктологія» з викладачем Ростиславом Мурахом та «Екзегетична методологія Ново-завітного дослідження» з викладачем Станіславом Степанченком.

28.01.2024 в церкві с. Великий Жолудськ на дяконське служіння були рукопокладені Кухарець Ігор Васильович та Шевчук Григорій Леонтійович. Служіння рукопокладення звершували заступник єпископа Степан Килюшин, старший пресвітер району Сергій Секан і пресвітер с. Кідри Сергій Кібиш.

На базі Церкви ХВЕ м. Здолбунів відбулася зустріч з сім'ями загиблих і зниклих безвісти по Здолбунівській ОТГ.

Церква с. Новоріччя за підтримки Рівненського обласного об'єднання УЦХВЕ відправили фуру дров на Херсонщину на деокуповані території.

На базі церкви с.Малинськ Березнівського району відбулася районна духовно-збудовча жіноча конференція. Наставами з Божого Слова поділилися заст.єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич, ст.пресвітер району Анатолій Бойчук, пастор-вчитель Олександр Гроц.

В церкві с. Малий Жолудськ відбулося служіння для вдів (з декількох сіл). В зібранні взяли участь старший пресвітер району Сергій Секан, відповідальний за соціальний відділ Петро Балабак і Михайло Турчиш, служители сусідніх церков. Брати служили словом підбадьорення, опісля була організована гостина та вручені продуктивні набори.

Старший пресвітер Рокитнівщини Михайло Лесковець з молодіжним хором відвідали церкву в с. Гута, де пастором є Анатолій Лещик. Вечірнє служіння брати відвідали в с. Корост.

В смт. Степань відбулося районне молодіжне служіння. Перший заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Черношук, завідувач управління молоді Віктор Давидюк, керівник молоді Микола Белоус говорили на тему «Чисті дошлюбні відносини». Зібрання відбулося за участю струнного оркестру;

31.01.2024 церква с.Ясногірка, за підтримки Рівненського обласного об'єднання УЦХВЕ, відправила чергову фуру дров, зібрану спільно з мешканцями села для воїнів ЗСУ, які несуть службу на Херсонському напрямку. Також відправлено гуманітарну допомогу у вигляді продуктів харчування, теплого одягу та взуття, ковдр, матрасів, пакуночків-боксів.

Церкви с. Сопачів, Бишляк, Телковичі, Озерці, Володимирець заготовили 20 складометрів дров, придбали каністри пального, мопед. Все це було доставлено на Херсонщину (Афанасівка, Юрівка, Снігурівка);

03.02.2024 в церкві с. Іллін відбулась районна молодіжна конференція на тему «Будьте святою — Я бо святий». Коротким словом настанови ділився місцевий служитель Горбачук Петро, а також старший служитель району Шпак Петро. Олександр Гроц поділився семінаром («П'ять рівнів освячення»), керівник молодіжного управління Давидюк Віктор звершив молитву благословіння керівників молоді району;

05.02.2024 церкві с. Щоків відбулося молодіжне зібрання Вараського району. В гостях

був Віктор Давидюк, керівник управління молоді УЦХВЕ Рівненщини.

Щомісяця служители УЦХВЕ Сарненщини мають братерські зустрічі, на яких обговорюють актуальні питання, звершують спільні молитви за нагальні потреби один одного, за церкви, братерство, Україну, вивчають Боже Слово. Цього разу зустріч відбулася в церкві «Переображення» м.Сарни. В ній взяли участь заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич, старший пресвітер району Михайло Маковецький, а також єпископ Володимир Бричка, який виклав семінар на тему: «Що говорить Біблія про форму церковного управління»;

06.02.2024 волонтери церкви ХВЕ села Радове доставили фуру дров у село Нововоронцовка Херсонської області;

07.02.2024 церква ХВЕ с. Морочне, що в Зарічненській ОТГ, завезла дрова на Херсонщину. Вантаж був доставлений до Бериславського району, це район який межує з окупованою територією України, тому постійно страждає від обстрілів. Дрова роздавали в селі Петропавлівка, за списком складному з допомогою старости та місцевих волонтерів. Частину дров було передано для військовослужбовців;

10.02.2024 в приміщенні офісу УЦХВЕ м. Рівне відбулася зустріч районних відповідальних за недільні школи та їхніх помічників. Вітальне слово мав перший заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Черношук. Відбулася презентація дитячої сторінки

За рік громади УЦХВЕ охрестили більш як 4600 нових вірян, роздали 200 тисяч добротинних обідів та 1,5 мільйона Євангелій

В Україні щорічно падає народжуваність на 7% з 2013 року — МОЗ

ПОЗИТИВНА ДИНАМІКА навіть під час війни в прифронтових областях, відкриття нових церков, тисячі охрещених, півтора мільйони розданих Євангелій та сотні тисяч тон допомоги — про все це свідчать нові статистичні дані УЦХВЕ станом на 01.01.2024.

На початок року маємо: 101578 членів (не враховуючи вірян УЦХВЕ в Європі), 1318 молитовних будинків, 1749 пасторів, 2611 дияконів, 19379 молоді і 35347 дітей. За рік прийняли водне хрещення 4302 людини, емігрували 3689 людей. 40 благодійних фондів, 23 місії, 20 сиротинців, 68 ребцентрів, 812 хорів і 669 гуртів.

Це чудовий результат! За цими цифрами ховається потужна щоденна робота віруючих.

Практично по всіх показниках із значним відривом лідирує Рівненщина, другою йде Волинь.

Напевно пояснення такої картини варто шукати в історичній площині, ще з часів зародження п'ятидесятницького руху на наших землях. Але слід розуміти також, що сьогодні саме дотримання істин Писання, дія дарів і сили Святого Духа, служіння людям, а також врахування історичного

досвіду дозволить продовжити позитивну динаміку розвитку церков.

А для того, щоб побачити не кількісну статистику, а ефективність роботи, варто порівняти, наприклад, кількість охрещених на сто членів церкви, показати приріст у відсотках.

Порівнявши кількість охрещених до загальної кількості членів в області, обчислимо показник відносного зростання. І тут картина протилежна. В лідерах Сумська, Херсонська, Черкаська, Полтавська, Миколаївська області, а західні області значно поступаються.

Якщо говорити про абсолютний приріст, то найкращий результат показує Миколаївська та Харківська області, де кількість членів за рік зросла на понад 300. Натомість західні церкви за підсумками 2023 року мають від'ємний річний приріст.

Як пояснити, що західні області при найбільшій кількості членів мають найнижчий показник відносного і абсолютного приросту? Можливо багато місійних ресурсів направлено на інші області, замість власних? Чи просто у великих церквах зазвичай більша кількість пасивних, незадіяних членів? Чи це на-

слідок війни: після пережитого горя і потрясіння в людей сходу пробуджується інтерес до Бога?

Є ще й інші причини, які впливають на показники приросту, особливо абсолютного. Позитивним фактором для УЦХВЕ (особливо для східних областей), наприклад, може слугувати занепад одного з харизматичних об'єднань, посилені євангелізаційні заходи в окремих областях, зосереджена гуманітарна робота, негативним (особливо для західних областей) — еміграція тощо.

Суттєве зменшення кількості охрещуваних в останні два роки в західних областях може пояснюватися також виїздом закордон молоді, яким ще не виповнилося 18 років (в одній із церков США, наприклад, минулого року зростає кількість охрещуваних, і це завдяки емігрантам).

Причин є чимало. Але точно можна сказати одне: потенціал церков УЦХВЕ значно більший, ніж отримані результати!

Однак праця триває, по Україні будуються 95 молитовних будинків, виходить 10 телепрограм, видається 16 добротинних обідів (за рік їх було роздано більше 200 тис.).

Нещодавно вдалося зібрати приблизну статистику соціального служіння УЦХВЕ. Вона вражає! Станом на 01.01.2024 силами волонтерів УЦХВЕ було евакуйовано 187 тис. людей, церкви транзитом прийняли 287 тис. людей, допомігли з поселенням 84 тисячам. Щоденно церкви забезпечували харчування 232 тис. переселенців.

Більше 290 тис. тон гуманітарного вантажу було при-

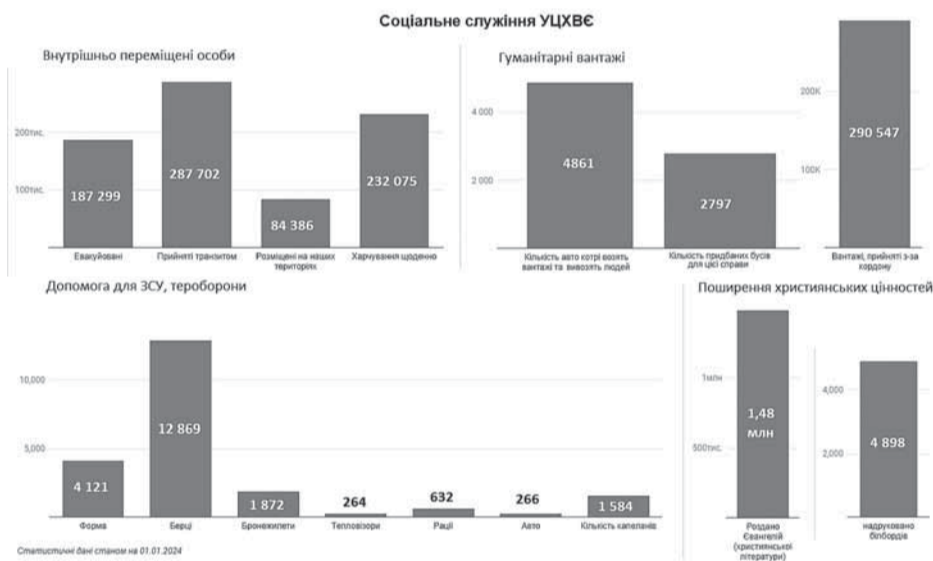
нято з-за кордону, для цієї справи навіть придбали 2797 бусів.

Українська Церква Християн Віри Євангельської допомагає також ЗСУ та теробороні, придбавши за час війни 4121 форму, майже 12 тис. берців, 2 тис. броніжолетів, 264 тепловізори, 632 рації, 266 автомобілів. Загалом в ЗСУ служить 1584 капеланів.

Основним завданням Церкви є проповідь Євангелію. З цієї метою за ініціативою УЦХВЕ було надруковано майже 5 тис. біл-бордів з християнською тематикою, роздано 1,5 млн. Євангелій та іншої християнської літератури.

Щоденно у церквах братерства проходять молитви за Україну, організуються поїздки у прифронтові зони, заготовлюються і передаються сотні складометрів дров, продукти та інші необхідні засоби. Українська Церква Християн Віри Євангельської залишається однією з найбільших структур, яка словом і ділом служить на благо українського народу.

chve.rv.ua

в Instagram, розповідали про висвітлення на сайті об'єднання різних заходів, які відбуваються серед дітей нашої області. Інна Алконова підготувала семінар «Як знайти ресурс у складні часи». Створили молитовний календар, ділились свідченнями, спілкувались.

В Рівному в місії «Добрий Самарянин» пройшла зустріч загону «Гедеонів»;

11.02.2024 церкву в м. Радивилів відвідала молодь разом зі служителем Миколою Лошашак з церкви с. Панталія. Служили проповіддю Божого слова, співом, віршами та духовним оркестром. А на вечір молодь Панталії відвідала церкву в с. Боратин.

На базі Церкви ХВЕ с.Глинськ відбулося спілкування з підлітками Здолбунівського району.

З'їзне молодіжне служіння відбулося в церкві с. Переброди. Присутні мали чудовий час для єдності та підкріплення;

15.02.2024 в домі молитви церкви «Ковчег спасіння» смт. Гоша за участі Рівненської Духовної Семінарії розпочалися «Нурси проповідника». Більше 50 братів з Гошанського району виявили бажання навчатися. Роман Сергійович Мельник виклав тему «Портрет проповідника». В цьому важливому зібранні взяв участь старший пресвітер району Петро Макарович Шпак та інші служителі;

17.02.2024 в церкві «Благодать» м. Вараш відбулося служіння для вдів, вдовців та одиноких. На зустрічі був присутній районний пресвітер Сергій Секан та пастори помісної церкви. Та-

кож свідченнями Божої слави в житті і служінні з присутніми поділилася сестра Марія з м. Ковель. Учасники дякують Господу за подаровану можливість провести час разом.

В Домі молитви с. Звіздівка відбулася сестринська зустріч на тему: «Безпека сім'ї». Словом ділились подружжя Віктора та Алли Вознюків. В зібранні також взяли участь старший пресвітер району Петро Каплюк, відповідальна за відділ сестринського служіння Жанна Чернюшок та інші;

18.02.2024 другий молодіжний хор церкви «Христа Спасителя» м. Костопіль разом з пастором Анатолієм Славінським відвідали церкву с. Перетоки.

В церкві «Божого спасіння» м. Рівне обрали двох дияконів: Степанюк Віталія і Бойко Петра. В зібранні взяв участь заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Петро Музичук, старший пресвітер району В'ячеслав Марчук.

В церкві с.Висове Сарненського району на дияконське служіння було обрано Гамзу Анатолія Леонідовича та Прозапаса Святослава Івановича. На членському зібранні були присутні заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич, старший пресвітер району Михайло Маковецький.

Відбулася молодіжна конференція в Радивилівському районі на тему «Готовність номер один». В зібранні взяли участь почесний єпископ Михайло Паночко, перший заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Чернюшок, керівник управління молоді Віктор Давидюк.

В церкві с.Грем'яче Острозького р-ну на дияконське служіння обрано Ружанського Віталія Анатолійовича. В зібранні взяв участь заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Микола Свірчук, старший пресвітер району Павло Цинко.

В церкві с. Бишляк на пресвітерське служіння був рукопокладений Сад Микола Миколайович. Була звершена молитва подяки за служіння, вже почесного пресвітера, Сад Івана Лукашовича. В священнодії взяли участь єпископ Олександр Коток, заступник Степан Кілюшик, старший пресвітер району Сергій Секан.

Також відбулася зустріч старших служителів з братерською радою церкви с. Великі Телювичі. Після спілкування єпископ Олександр Коток поділився словом, а також заступник Степан Кілюшик та старший пресвітер району Сергій Секан. На вечірньому служінні старші служителі відвідали церкву с. Воронки.

В цей день відбулося урочисте вручення сертифікатів про проходження навчальних курсів для вчителів Недільних шкіл Дубровиччини та Сарненщини. В загальній кількості 93 курсанти отримали документ від Рівненської духовної семінарії і академії. В урочистому зібранні взяв участь старший пресвітер району Василь Хомич, Михайло Маковецький та інші служителі.

19.02.2024 в приміщенні церкви «Божого спасіння» відбулась зустріч служителів Рівненського району. На зустріч був запрошений директор департаменту освіти УЦХВЕ Віктор

Вознюк, який провів семінар на тему: «Етика служителя». Також на запитання відповідали старші служителі Олександр Чернюшок та Петро Музичук;

21.02.2024 вже кілька років поспіль, в селі Тишиця, що на Березніщині, в домі молитви відбуваються благословенні зібрання вдів і вдовців села. Цього разу в зібранні взяли участь єпископ Олександр Коток, старший пресвітер Анатолій Бойчук, пастор-євангеліст Василь Кравчук із гуртом, відповідальні за соціальне служіння Петро Балабак та Віталій Коваль, сестри вдови з Рівного та Волині;

24.02.2024 відбулася зустріч вдовиць, вдівців та одиноких з церков Дубенського району. В зібранні взяли участь заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Микола Свірчук, старший пресвітер району Вадим Савченко, відповідальний за соціальний відділ Петро Балабак та інші служителі.

В церкві «Христа Спасителя» м. Костопіль відбулося урочисте вручення сертифікатів п'ятдесятьом випускникам курсів: «Церковний проповідник», що їх проводила Рівненська духовна семінарія та Академія. Брати мали ряд зустрічей, де вчилися яким має бути проповідник, як готувати та виголошувати проповідь. На церемонії вручення сертифікатів були присутні пастор помісної церкви Анатолій Славінський, перший заступник єпископа Рівненської області Олександр Чернюшок та академічний декан Рівненської Духовної Семінарії Роман Мельник.

Українформ

Свою долю віддам в Твої руки

Свою долю віддам в Твої руки,
Хай там буде і сум, і печаль,
Нехай серце спітка біль розлуки,
Хоч і важко буде, і хоч жаль.

Хай там буде і радість, і щастя,
Хай там буде усе, що мені
Там від Тебе в дорозі додасться,
Що допустиш для мене в ці дні.

Що б в житті не було і не сталося,
Хочу бути з Тобою всякчас,
Яка буря в житті б вирувала,
Коли вдох, не здола вона нас.

І хоч вітер те дерево хилить,
І здавалось, ось-ось вже впаде, —
Ти цю бурю розбурхану спиниш,
Мимо мене цей вихор пройде.

Тож усе, що дано пережити,
Дай терпляче приймати мені,
Коли шлях розсипатиме квіти,
І коли будуть вісті сумні.

Хай надія моя не вгаває,
Хай той спокій, що завжди в Тобі,
Теплом серце моє зігриває,
Силу дасть устояти в журбі.

Мужність дай всі пройти перешкоди,
І тобі довіряти завжди,
Щоб Ти злив всі Свої нагороди,
Злив потоки живої води.

Свою долю віддам в Твої руки,
Хочу славити ім'я Твоє,
Хай лунають із вуст хвали звуки,
Ти для мене — спасіння моє.

Рідна моя Україно!

Рідна моя Україно!
Скільки страждання вже винесла ти!
Горе одне ще не встигло скінчитись
Друге уже поспішило прийти.

Скільки страждання, і горя і болю
В нашу країну принесла війна!
Другий вже рік ти обмита сльозою
В жінок молодих вже блищить сивина.

Несила уже всім цього перенести
Хоронять дітей, молодих юнаків,
Дівчат молодих там спішать убивати,
Жінок не шкодують, а ні стариків

І знов в Україну мою прийшло горе,
Від взриву Каховської станції знову є жах.
Села потоплені водним тим морем,
Люди спасаються там на дахах.

Скільки загинуло вже у воді тій бурхливій
Здорових і немічних, жінок і дітей
Знищене все! городи, посіви!

Скільки пропало невинних людей!
О Господи Боже! О зглянься над краєм!
Скоріш беззаконня Ти всі припини!
Щиро Тебе ми сьогодні благаєм
Сам Ти спасіння своє там пішли!

Знаю, мій Батьку, що ми всі грішили,
Наші провини Ти нам всім прости!
О Господи Боже! Спасителю Милій!
Усю Україну Ти Сам захисти!!!

Дай покаяння Ти всьому народу
Щоб через скорботу могли всі до Тебе
прийти

Від ворога злого даруй нам свободу
Очисти нашу землю і благослови!

Даруй розуміння правителям нашим
До миру, єднання вони щоб прийшли
Бо слізьми людей вже наповнились чаші,
О! Як багато вже їх ми усі пролили.

Ми йдемо до Тебе в постах і в молитвах
Всю біль і скорботи Тобі несемо
Ти дай перемогу в нерівній цій битві
До Тебе о Батьку, усі ми йдемо!

Не працюймо тільки про людське око

*«Піди звідси і йди в Юдею, щоб і Твої
учні побачили діла, які Ти чиниш. Бо
ніхто не робить щось таємно, коли
сам прагне бути відомим. Якщо чи-
ниш такі діла, то яви Себе світу. Бо
і Його брати не вірували в Нього»
(Іван.7:4,5)*

Ми бачимо типовий людський погляд на благодійність. Христос робив добро і служив людям, звершував великі чудеса. Але в той момент Його служіння не викликало всенародного схвалення і похвали. Більше того, навіть рідні брати Ісуса не вірили в Нього...

Ви зустрічалися з чимось подібним? Звершуючи служіння, роблячи добро, виконуючи потужну соціальну роботу помісною церквою, люди вашого села чи міста наче не помічають цього, не оцінюють, не йдуть до Бога. Наша плоть підказує нам: «піди в ті місця, де всі побачать твої діла, які чиниш; яви себе світу». Ще більше болю додає той факт, що навіть не всі рідні вірують...

Продовжуймо робити добро, служити Богу і людям! Пройде небагато часу і Юда, брат Ісуса, який не вірував в Господа, напише: «Юда, раб Ісуса Христа...»

chve.rv.ua

Не забивайте цвяхів ворожнечі

(притча)

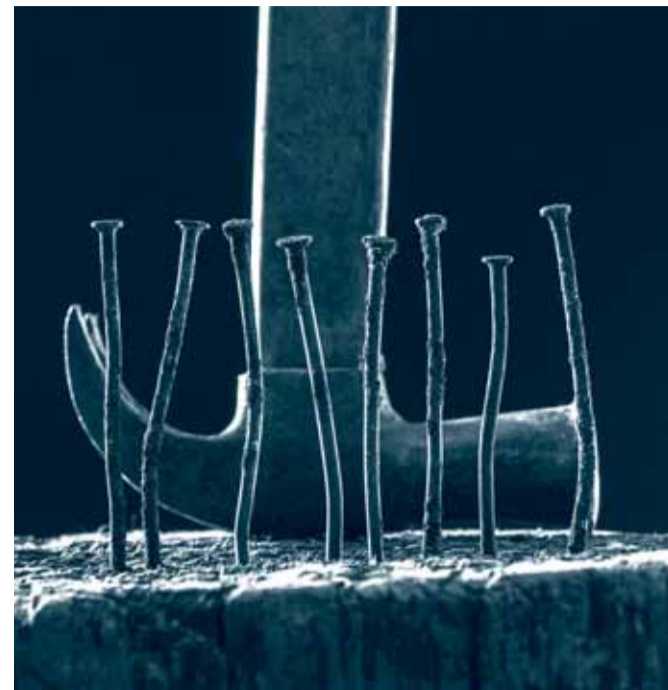
В одного чоловіка був дуже емоційний, неврівноважений син, який приносив багато прикростей своїй сім'ї через свою нестриманість. Одного разу батько підвів сина до паркану, дав йому мішечок з цвяхами й запропонував щоразу, коли він не зможе стримати свої емоції й образити когось — вбивати цвях в паркан. Через місяць щасливий син повідомив батькові про те, що його завдання виконав.

Замислився батько та повідомив сину, що наступне завдання буде важчим і вимагатиме від нього стриманості.

— Тепер кожного разу, коли ти зможеш проконтролювати себе, стриматись й не образити людину — будеш виймати цвях з паркану.

На виконання цього завдання син потратив три місяці. І коли знову батько із сином зустрілись біля паркану — щасливий син повідомив йому новину.

Подивився батько на виконану роботу та щасливе обличчя сина і сказав: «Я радий,

що ти навчився контролювати свої емоції, але зверни увагу на паркан. Чи залишився він таким, яким був раніше?

Як бачиш, у ньому залишилися дірки. Ось такі ж рани залишаються і на серці тих людей, яких ти незаслужено образив. І неважливо, скільки разів після

цього ти вибачишся — шрам залишиться.»

Словесні рани завдають такого ж болю, як і фізичні не залишайте на своєму шляху дірок!

Не забивайте цвяхів ворожнечі, нерозуміння, жорстокості в душі людей!

Після зустрічі з голубом остерігайтеся гадюки: 6 випадків, коли нападає диявол

КОЛИ ІСУС був хрещений Іваном Христом в річці Йордан, відкрилися неба і на Нього зійшов Дух Святий у вигляді голуба. «І ось, почувся голос з неба: Це є Син Мій Улюблений, Якого Я владобав» (Матвія 13:7). Яке божественне схвалення та вражаючий прояв надприродного! Зверніть увагу на те, що сталося далі: з'явилася гадюка. Ісус був відведений у пустелю, щоб провести там 40 днів у сильній спокусі від диявола.

Коли Бог рухається, ви можете бути впевнені в тому, що диявол теж рухатиметься. Він спробує зруйнувати Божу справу і погасити наші духовні імпульси. Пам'ятайте, підпадає під спокусу — не гріх. Це означає, що ви людина. Шенспір сказав: «Одна річ — бути спокусеним, зовсім інша — піддатися спокусі». Мартін Лютер зауважив: «Ви не можете заборонити птахам кружляти над вашою головою, але ви владні не дозволити їм звити гніздо у своєму волоссі».

У кожного з нас є ахіллесова п'ята, певна слабкість, якою ворог намагається скористатися. На бампері однієї машини я бачив наклею: «Не введи мене в спокусу, бо я й сам можу її знайти». Під цим написом кожна людина може розуміти щось своє. Деякі люди спокушаються алкоголем, наркотиками чи азартними іграми. Інших долає хіть, гордіня, жадібність чи заздрість. Треті все ще схильні до брехні, крадіжки чи спалахів гніву. Сатана знає, де наша клявіша слабкості, як саме і коли саме на неї натиснути.

Зверніть вашу увагу на час спокуси Ісуса. Сатана атакував Його протягом 40 днів постою — коли Ісус був голодний, слабкий і самотній. Спокусник хоче найсильніше уразити нас у шести особливих випадках, коли ми зазвичай найбільш уразливі.

1 Після великої перемоги.

Це сталося відразу після того, як Ілля помолвився, щоб вогонь зійшов з неба на гору Карміл, де він протистояв 450 лжепророкам. Тоді в нього була найбільша битва із сумнівом та зневірою. Коли Єзавель призначила за його голову нагороду, він рятувався втечею і сховався в печері. Ілля думав, що він останній справжній пророк і попросив Бога вбити його. Насправді він не хотів помирати; просто він упав духом. Після великих перемог ми стаємо вразливими, тому що ми, як

правило, перестаємо пильнувати. Ми думаємо, що цього ніхто не помітить, тому стаємо самовпевненими і самовдоволеними.

2 Після великої поразки.

Чи ви можете собі уявити, що після того, як Петро зрікся Ісуса, сатана намагався підвести його до самогубства так само, як і Юду? Справа в тому, що він використовує наш розум як боксерську грушу. Коли ми падаємо, він хоче утримати нас внизу, темними думками засудження. Він грає на наших емоціях і намагається переконати нас у тому, що ми нічого не варті. Він каже нам, що слід залишити служіння Богові, а наше життя безглузде. Пам'ятайте, що він брехун, і ми повинні «протистати дияволу, і він втече від нас» (Якова 4:7). Як і Петро, ми можемо відмовитися від поразки і перебувати в благодаті.

3 Коли ми пусті.

В такому випадку правдивою є одна стара приказка: «Пустий мозок — майстерня диявола». Коли Давид здійснив перелюб? 2 Книга Царств 11:1 повідомляє нам, що це було «в той час, коли царі виходять у походи». Натомість він затримався в палаці і, перебуваючи в бездіяльності, побачив, як купалася Вірсавія. Його серце схилилося до гріха. Книга Амоса 6:1 попереджає: «Горе безтурботним на Сіоні». Ми маємо продуктивно проводити свій час. Будьте настільки зайняті для Бога, щоб ви не мали часу на відступництво. Занадто багато вільного часу відкриває двері для спокуси. З цієї причини церква, спорт, музика, мистецтво, читання, різноманітні хобі, волонтерство та інша когарисна справа підійдуть якнайкраще для нашого утримання від спокус.

4 Коли немає авторитету.

«Кіт із дому — миші в талець». Ізраїльтяни змайстрували золотого тільця й почали йому вклонятися, коли Мойсей зійшов на гору Сінай. Тут зображений принцип: поведінка змінюється під наглядом. Деякі люди роблять правильні вчинки лише тоді, коли поблизу знаходяться лідери. Співробітники, як правило, старанно працюють коли бос дивиться через плече. Учні більше займаються, коли вчителі перебувають у класі. Діти пово-

дяться краще у присутності батьків. Люди більше підкоряються закону, коли бачать поліцію. Чому? Впливає фактор підзвітності. Спокуса вабить, коли немає влади, але якщо ми усвідомлюємо, що Бог завжди спостерігає за нами, це вплине на наш вибір.

5 Коли ми у розпачі.

Люди, котрі зневірилися, роблять відчайдушні вчинки. Коли Ісав розлютився, він зробив щось нерозумне — він продав своє право первородства всього лише за миску супу. Його хитрий брат Яків був неймовірно радий зробити йому ласку. Люди особливо вразливі, коли переживають кризу, наприклад, розлучення, смерть близької людини, втрату роботи чи фінансову невдачу. Коли нам боляче, все чого ми хочемо, це відчуті полегшення і поскоріше. Тому приходять спокусник, щоб запропонувати нам швидке вирішення проблеми. Але необдумані та емоційні рішення часто ускладнюють проблему. Нехай ваш розпач спонукає вас наблизитись до Бога, а не відійти від Нього.

6 Коли ми самі.

Схоже, змії спокусив Єву саме тоді, коли Адам не був поруч. Чому? Хижак відводить свою здобич від стада, щоб з нею було легше впоратися. Тому Ісус посилав Своїх учнів по двоє. Соломон пояснив: «Двоє краще, ніж одному... бо якщо впаде один, то інший підніме товариша свого. Але горе одному, коли впаде, а іншого немає, що підняв би його» (Еклезіяста 4:9-10). Ось чому життєво важливо мати церковну сім'ю, яка любить та підтримує вас, і друзів, до чієї допомоги ви можете вдатися у скрутну хвилину. Ми набгато сильніші разом, ніж поодиночки.

Хтось сказав: «Сприятливий випадок може постукати у двері лише раз, а спокуса навалюється на дзвінок». Друже, на твоїй спині намальована мішень. Будь пильним. Ворог причаївся, влаштувавши пастку, щоб напасити. Ісус застеріг: «Пильнуйте і молитесь, щоб не впасти у спокусу» (Матвія 26:41). Можливо, ви зараз насолоджуєтесь рівномірним плином життя, але будьте впевнені, спокусник повернеться. Після зустрічі з голубом, остерігайтеся гадюки.

Бен Годвін
Пер. Владислав Дерда

Доброта, що вбиває наші церкви

Всі ми чули історії про церкви, які наповнені плітками, «бачками за спиною», де дякони «плетуть змови» проти пасторів або де владолубний пастор маніпулює довірливою паствою.

Деякі з вас не лише чули про таке, але й самі пережили. Ви з власного досвіду знаєте, як це жахливо, коли плоди Святого Духа замінюються гнилими тілесними вчинками. Ніщо так не руйнує церкву, як брехня, ненависть та сварки.

Нищість та підлість не мають нічого спільного зі справжнім слідуван-

ням за Христом. В християнському спілкуванні не має бути сприятливих умов для існування злості та сарказму.

Але існує ще один спосіб, який може руйнувати церкву. І цей спосіб більш підступний, оскільки він майже непомітний. Мова йде про ситуації, коли всі наче добрі один до одного, але немає справжньої любові.

Доброта та любов

Якщо доброта має правильне духовне коріння, вона є християнською чеснотою. Тобто таку доброту формує біблійна любов. Ми являємо доброту, коли ставимось до інших так,

як ми бажаємо, щоб інші ставились до нас. Ми показуємо доброту, коли готові вислухати інших, коли співчуваємо, маємо терпіння до ближнього, незважаючи на його недоліки; коли реагуємо на конфлікт лагідно, зі співчуттям.

Але доброта та любов це не одне і те ж. Кожного разу, коли ми відокремлюємо доброту від справжньої любові, ми ризикуємо впасти в гріх лише видимості добротності. Доброта без любові призводить лише до доброзичливості, обміну компліментами. Таке «миле спілкування» часто використовується задля приховання хвороби під назвою «нелюбов».

Доброта, яка вбиває

Як доброта вбиває церкву? Вона вбиває її тим, що маскує нашу взаємну байдужість. В статті «Проблема болю» Клайв Люїс пояснює, як виглядає доброта без любові:

«Доброті байдуже, стаємо ми краще чи гірше, бо її ціллю є лише уникнення страждань. Ми бажаємо безтурботного щастя тим, до кого нам нема діла. Що стосується наших друзів, коханих, дітей, то до них ми вимогливі і волиємо, аби вони краще трохи постраждали, а не були щасливими, знаходячись в жалювливому стані та віддаляючись від нас».

Люїс має рацію. Ми не виказуємо «просто доброту» до тих, кого дійсно любимо.

Наше бажання бути ГАРНИМИ батьками вище ніж бажання бути КЛАСНИМИ батьками, якщо ми дій-

сно любимо своїх дітей. Лише байдужі батьки «з радістю» дозволяють дітям грати в комп'ютерні ігри цілими днями. І лише люблячі батьки прикладають зусилля, аби навчити дітей гарної трудової етики.

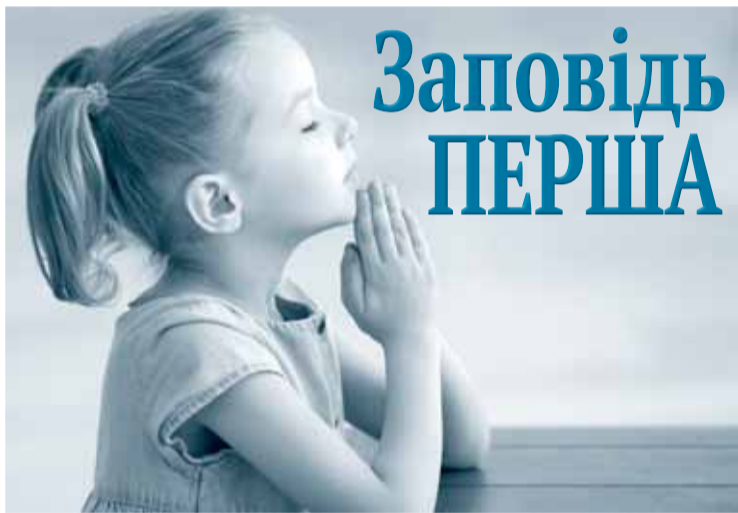
Батьки, які дійсно люблять своїх дітей, бажають виховати з них справжніх Божих людей. Тому ми мусимо створювати для них «тимчасовий дискомфорт», ламаючи їх власне уявлення про «щасливе життя» заради становлення зрілої особистості, навіть якщо це потребує докорів, «важких розмов» та позбавлення привілеїв.

Таким чином, «доброта», яка вбиває церкву — це небажання долучитися до важкої праці любові. Це вид злочинної байдужості, коли ви бачите потопаючий човен, але не хочете своїм галасом «зіпсувати настрої» людям в човні.

Закінчення на стор. 6

Дитячий куточок

Заповідь ПЕРША

Є дуже багато правил вуличного руху. Усі правила знають тільки ті, хто складає іспити на права водія. Але серед цих правил є головні, які треба знати кожній людині. Наприклад: іти чи їхати на червоне світло світлофора — смертельно небезпечно.

Господь Бог дав Своему народові багато заповідей, але серед них є головні. Їх можна назвати конституцією, тобто основним законом Бога і Його Царства. Сьогодні ми поговоримо про першу заповідь. Звучить вона так:

«Я — Господь, Бог твій... Хай не буде тобі інших богів передо Мною!» (Вих. 20:3)

Чому Бог дав таку заповідь? Тому що тільки Він — Бог, інші — не боги. Якщо люди комусь поклоняються як богу, це ще не означає, що то дійсно бог. Спробую пояснити. У тебе є тато й мама. Може, тільки мама або тато. Отже, мама тебе дуже любить. Вона тебе народила. Ти її син (чи донька). І раптом тобі спало на думку сказати їй: «Я б хотів, щоб мою мамою була тітка Даша з сусіднього під'їзду». Уявляєш, як твоїй мамі було б таке почути?!

Чи інший приклад. Ти прийшов у школу. Радієш зустрічі зі своїм найкращим другом. Ви давно не бачилися, бо твій друг провів канікули в родичів в Америці. Ти підходиш до дверей класу й чуєш (ти не спеціально підслухав, просто так вийшло), як твій друг каже комусь: «Ні, ми з Сергієм не дру-

зі. Ми просто в одному будинку живемо...» У тебе все обірвалося усередині. Адже ти з ним і в недільну школу ходив, і в дитячому таборі ви були разом. Тобі здавалося, що він теж скоро стане віруючим. А він раптом таке каже! Ти заходиш до класу й бачиш, з ким твій друг розмовляє. Це ж другорічник Мишко на прізвище Муха. Він уже й горілку п'є, і курить, а матюкається так, що соромно слухати. І тобі так боляче, що твій друг, якому ти бажав тільки добра, вибрав собі друга, який його прямою дорогою до в'язниці приведе.

Або ще один приклад. Ти вже закохувався (чи закохувалася)? Тобі хотілося, щоб той, у кого ти закохалася або закохався, був завжди поруч із тобою, розмовляв із тобою, ішов після школи з тобою додому. Взагалі, щоб для нього була тільки ти або для тебе — тільки він. Любов виключає всіх інших. Так ми влаштовані.

Є тільки один Бог. Це Той, Хто створив увесь світ; Той, Хто послав у цей світ Свого єдиного Сина Ісуса Христа, щоб через Нього всі ми були врятовані; Той, Хто зробив усе, щоб ми були щасливі й у цьому житті, і в майбутньому, вічному. Бог нас дуже любить. Він хоче, щоб і ми любили Його. Тільки Він може зберегти нас від зла, тільки Він сильний урятувати нас і благословити нас. Тому Він каже: «Хай не буде тобі інших богів передо Мною!»

Вальдемар ЦОРН

Про квіти та смітники

Запитав якомсь Комар Муху:

— А чи є десь поблизу квіти?

— Хм. Не знаю, не помічала я тут квітів, — відповіла йому Муха. — Але тут є стільки чудових консервних банок, багноюки та сміття!

І Муха радісно почала розповідати Комару про всі сусідні смітники, які йому неодмінно потрібно буде відвідати.

Полетів Комар у вказаному напрямку і зустрів Бджолу.

— Чи не бачила ти поблизу смітника? — запитав він у неї.

— Смітника? Ні! Я ніде не бачила смітників — здивувалася Бджола. — Тут усюди просто безліч ароматних квітів. Летимо? Я покажу тобі їх.

І Комар полетів з Бджолою дивитися на квіти.

Як бачимо, різні істоти сприймають світ навколо себе через свої власні фільтри. Наше сприйняття світу залежить від того, на що ми звертаємо увагу, що шукаємо і чим живемо.

Чи знаєш ти...

що вислів: «Великий наш Господь, і велика держава Його, і премудрості Його немає кінця. Хвалить Його, сонце, місяць і зірки, і планети, — нехай усіма мовами лунає ця хвала. І ви, свідки Його відкритих істин, і ти, душе моя, оспівуй честь і славу Господу все життя» — належить відомому астрономові Йоганну Кеплеру

Бог не любить неслухняних

Бог не любить неслухняних і сердитих і поганих, Тих, любові хто немає, Тата й маму ображає. Заховатися не можна, Бо все бачить око Боже. Якщо будемо слухняні, Як написано в Писанні, Бог нам буде все давати, І завжди благословляти.

Прочитай Луки 7:36-50

Зафарбуй літери «Р» жовтим кольором, а літери «В» — червоним, і ти дізнаєшся, що спонукало жінку зробити такий вчинок для Христа.

Р	Р	В	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	В	В	В
Р	В	В	Р	В	Р	Р	В	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	В	Р	Р	В	Р	В
В	Р	В	Р	В	Р	В	Р	В	Р	Р	Р	Р	В	Р	В	Р	В	Р	В	Р
В	Р	В	Р	В	В	В	Р	В	Р	Р	Р	В	Р	В	Р	В	Р	В	Р	В
В	Р	В	Р	В	Р	В	Р	В	Р	В	В	Р	Р	В	Р	В	Р	В	Р	В
В	Р	В	Р	В	Р	В	Р	В	Р	В	Р	В	Р	В	Р	В	Р	В	Р	В
Р	Р	Р	Р	В	Р	Р	В	Р	Р	В	Р	В	Р	В	Р	В	Р	В	В	В
Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	В	Р	В	Р	Р	В	Р	Р	Р	Р	Р	Р
Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	В	В	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р	Р

В класі крик стоїть гучний — Гороскоп у нас новий. Хтось — «телець», хтось — «лев» чи «овен» — Клас тваринок різних повен.

Чи ти «риба», чи ти «рак» — Скаже точно зодіак. Всі при цьому забіяки — Народились в рік «собаки».

Тільки Надя Комарова Не «вівця» і не «корова», Навіть слухати не хоче, Що той гороскоп пророчить.

З сумом каже всім вона: — Це все ересь та брехня! Цій брехні немає віри — Ми ж всі люди, а не звірі!

Від планет і від зірок Не залежить кожен крок, Лише Бог Всевишній знає, Що в житті на нас чекає. «Тигра» рік у нас? Та що ви? Кожен рік у нас — Христовий!

Валерій ШУМИЛІН

Наче прокинулось все навесні — Квіти розплющили очі ясні, Вбралися в трави зелені поля, Радістю дихає тепла земля.

Знову кипить і вирує життя, З півночі милі лелеки летять, Пагінець клену долоньки розкрив, Сонечка сяючий промінь зловив.

Все оживає, і хочеться знов Богу співати про вічну любов, Хочеться серцем вклонитись Христу, Скласти молитву, щирю й просту.

Щиру, як дощ, і просту, як трава. Наче з джерельця, хай ллються слова, Ті, що народяться в серці моїм Ранком весняним чудовим таким!

Олена МКУЛА

СУПЕРЕЧКИ, ДИСПУТИ
не вдухають, а здається, ще з більшою силою набирають обертів.

Можна (і потрібно) відстоювати євангельське вчення, але важливе питання: яким чином відстоювати?

Ап. Павло свідчив про себе, що ні у храмі не знаходили його, щоб він сперечався з ким-небудь чи робив заворушення, ні в синагогах, ні в місті (Дії 24:12). Скажемо по-сучасному, ні з кафедри в молитовному будинку, ні в інтернеті він не розводив сперечання. Для цього є зустрічі, особисті повідомлення.

Однак, я хочу зробити чітке розмежування: проповідь і захист Євангелії це зовсім не те, що словесні змагання і диспути щодо біблійних істин.

Павло продовжує: «той гордий, нічого не знає, але

Словесне змагання

має пристрасть до суперечок і словесних змагань, від яких виникають заздрість, чвари, лихослів'я, лукаві підозри, порожні сварки між людьми пошкодженого розуму, далекими від істини» (1 Тим.6:4-5).

«Про це нагадує, закликаючи перед Господом не вступати у словесні суперечки, у чому немає ніякої користі, а веде до руйнування тих, хто слухає... Нерозумних і неуцьких суперечок уникай, знаючи, що вони породжують сварки; а слугі Господа не треба сваритися, але бути великодушним до всіх, повчальним, терплячим; у лагідності наставляти тих, хто противиться, щоб коли-небудь і їм дав Бог покаяння до пізнання істини» (2Тим.2:14, 23-25).

Які наслідки від змагань?

- 1) це пристрасть (в інших перекладах — хвороба, яку потрібно лікувати);
- 2) виникають заздрість, чвари, лихослів'я, лукаві підозри.

У тих, хто займається словесними змаганнями є прихильники і противники, і вони починають сперечатися між собою, лихословити, одне одного звинувачувати;

- 3) немає ніякої користі;
- 4) руйнує тих, хто слухає. В деяких християн руйнується основа віри, приходять не тільки сумніви, але й розпач.

Словесні суперечки не проходять безслідно, результат від них сумний. А проповідь Євангелії приносить позитивний результат — Бог дає покаяння, пізнання істини.

Юрій ДЕНИСОВЕЦЬ

Показовий урок в атеїстичній школі

В жовтні 1985 року, завершуючи 8-й клас, Ольга стала учасницею особливої події — відкритого уроку з хімії, який мав на меті розкрити вплив релігії на життя. Темою обрало історію сім'ї Ликових, що втекла в тайгу через релігійне переслідування. Вчителі хотіли висміяти віруючих і заперечити віру Бога. Однак, все сталося інакше...

Це було в жовтні 1985 року. Я закінчувала 8 клас. В нашому класі відбувалася підготовка до відкритого уроку з хімії, на якому мали бути присутні вчителі хімії з інших шкіл району, інспектори. Урок мав бути показовим, і підготовка до нього велась приблизно півроку.

Темою послужила публікація в газеті «Комсомольська правда», з навою «Таємний тупик». В цій статті розповідалося про сім'ю старовірів Ликових, яку переслідувала радянська влада за віру. Батько цього семейства, забравши дружину і дітей, втік глибоко в тайгу по річці Абонок в Хокосію, де вони оселилися і жили без всяких благ цивілізації, обробляли землю.

Їх знайшли випадково геологи, побачивши з гелікоптера дим з комина, коли облітали непрохідну тайгу. І були дуже здивовані, що в таких непрохідних хащах хтось живе. Влада відправила експедицію в це місце. Найбільшим здивуванням вчених було те, що в цій сім'ї читалася Біблія, і батьки виховували своїх дітей за принципами Божого Слова. Сім'я Ликових не мала ніяких засобів цивілізації — ні радіо, ні телевізора.

На цьому вирішили побудувати мету уроку. Вчитель хотів показати, як релігія згубно вплинула на життя людей, одурманила як батьків, так і дітей; що вони нічим не користуються, лише моляться і читають Біблію.

Я була дитиною віруючих батьків. Нам було важко читати, бо вчителі створювали постійний тиск, висміювали, занижували оцінки. Хоча вчилася добре, мене все цікавило, читала багато наукової літератури, яку можна було на той час знайти в бібліотеці, і взагалі була допитливою дитиною.

Частина вчителів відносилася до мене добре і старалися хоч трошки скрити цю зневагу, відправляючи мене на олімпіади з фізики, української мови. Хоча я і не займала призових місць (завжди було 1–2 помилки), все-таки захищати честь школи мені було цікаво і приємно.

Отож, настав час даного уроку — диспуту. Кожному учневі роздали листок-анкету, де учні мали відповідати на професійні питання на кшталт: «Чи релігія приносить шкоду суспільству? Чи вірите ви, що є Бог? Як ви відноситься до вибору життя сім'ї Ликових?» і т.д.

Після загального анкетування вчитель хімії, що проводив цей урок, сказав:

— Ми прочитали всі анкети і зрозуміли, що майже всі учні розуміють, що релігія — це опіум. Але ще є серед учнів інша думка, яку не можливо доназати фактами, тому що наука зробила досить великий прогрес. Це так само, як є два полюси — північний і південний, і завжди буде між ними якась відстань. І на кінець, в підсумок нашого уроку, я хочу продемонструвати, як наука просто доназує і анулює так звані «чуда» в Євангелії за допомогою простого хімічного до-

сліді. Дивіться: ми знаємо, що нібито був такий випадок описаний в Євангелії, що Христос, будучи запрошеним на весілля, перетворив воду у вино, коли того не вистачило. Але це легко доказати, що це ніяке не «чудо», а все дуже просто робиться за допомогою хімічного досліді: беремо в колбі азотну кислоту і доливаємо туди фенолфталеїну і от... чудо, виходить насичений яскраво-малиновий колір, справжнє вино. Таким чином ми швидко розкриваємо таке «чудо».

А далі сталося непередбачуване. Ні для мене, ні для вчителя, який проводив урок, ні для інспекторів та самих учнів. Але цьому передувала велика духовна боротьба.

Я дуже переживала через цей урок, відчувала внутрішню боротьбу. Але що мене найбільше тривожило, від чого в мене аж долоні мокрі ставали і в роті пересихало: що буде, коли все виїде так, як вчитель запланує, і всі будуть сміятися з мого Бога? Як же я тоді зможу доказати існування Бога, як зможу захистити Євангелію і мою віру в Господа?

Ввечері, коли тато повернувся з роботи (ферми), я підійшла до нього і розказала йому про те, що має відбутися відкритий урок з хімії. Він спокійно відповів, що ми помолімося, а Бог знає, як допомогти. Тато говорив спокійно, а в мене в душі була буря, переживання і страх.

Ту ніч я не спала, молилася декілька разів, а на ранок стало ще більше лячно. Я відчувала себе дуже пригніченою, моя увага малювала картини того, як будуть насміятися з мого Господа і Його Слова, як будуть мене принижувати.

Дорога до школи здавалася довгою, час йшов повільно. А тут, як на зло, цей відкритий урок поставили останнім. Довелося чекати ще пів дня в такій напрузі.

І ось, коли був проведений цей дослід, я відчувала неймовірну силу зсередини, з глибини серця... Пам'ятаю, що у вискаж пульсувала думка: «Або зараз, або ніколи. Або захищаю Господа, або Господь плаче через мене «боягузку». Це тривало секунди, а мені здавалося, що пройшла вічність. І тут, помімо мого розуму і волі, — не знаю, як це пояснити, — я піднялася із-за парти і звернулася до вчителя. Він завмер на хвилину, бо в сценарії уроку такого не було. А далі каже:

— Да, да, Олю, будь ласка...

— Моє перше запитання: в Євангелії написа-

но, що коли Христос перетворив воду у вино, то його принесли весільним гостям. А ті, скуштувавши, відповіли, що воно краще за попереднє. Тому дозвольте я спробую на смак ваше «вино», якщо це таке вино як зробив Христос...

В класі запанувала тиша... А потім вчитель з тією наповненою колбою пішов до мене назустріч. Я стою за партою, а він йде до мене. І тут мій страх перетворився в жах... Що тільки робилося в моїй, такій ще юній, голові, в моїй душі! Я рішила: це ж хімія, це ж отрута, це кислота, але я буду пити... не відступлю. І тут вчитель зупиняється посеред класу, обертається і йде до умивальника, виливає туди вміст колби і каже:

— Будемо закінчувати урок...

В цей час пролунав дзвінок. Якби ви тільки бачили, що зчинилося в класі: діти почали сміятися, хтось плескав в долоні, хтось кричав: «Хомичка, браво»

Я знову кажу до вчителя:

— В мене є ще одне питання: якщо таблиця Менделєєва була відкрита у 1861 році, то як міг Христос зробити по дослідах, коли ще не було не тільки таблиці, а й самого Менделєєва? Як Христос міг робити такі наукові досліді, якщо тоді не було відкрито жодного хімічного елемента і такої науки?

Знову запанувала тиша... Вже ніхто не сміявся. В мене крутилося в голові, тремтіли руки і дуже хотілося пити... Один з присутніх гостей звернувся до мене:

— Скажи, а ти Бога бачила?

А я відповідаю:

— А ви повітря бачили? А ви любов бачили?

Він пояснював, що повітря гонить хмари, ми дихаємо ним. А я відповідаю, що це дія повітря, а не саме повітря.

— А саме повітря, яке воно, Ви бачили? Так само ми бачимо дію любові, але яка та любов? Опишіть мені...

Вкотре запанувала тиша. Тоді інший викрикує:

— А ти знаєш, що у вашій Євангелії є розбіжності, коли одна і та сама подія описана не однаково. Що скажеш на це?

А я відповідаю:

— Мій тато випикує багато газет «Ізвестія», «Сільські вісті», «Червона зірка» і там, коли станеться щось в країні, то всі кореспонденти по-різному описують, хоча подія одна і та сама. Просто в кожного свої факти. Хтось сам бачив, хтось не бачив, але чув від свідків, які бачили... але факт залишається фактом, — відповіла я.

Знову мовчання... А потім цей інспектор встає і підходить до того вчителя, говорячи:

— Будемо закінчувати, а з нею треба попрацювати — «сильная личность».

Так завершився п'ятий урок, а шостий не почався. Однокласники вийшли в коридор, потім — надвір, і купивши солодоші, шасливо підкидали мене на руках. Говорили:

— Ну ти, Хомичка, їм дала! Ну й відповіла!

На тому й закінчився показовий урок хімії. Нещодавно зустрічалася з одним із моїх однокласників, з яким давно не бачилася. Перше, що він сказав:

— Ну, Хомичка, ото ти їм тоді всипала.

З того часу пройшло 39 років...

Ольга ГУБЕНЯ, с. Повча

Закінчення. Початок на стор. 5

Доброта, побудована на любові

Любов прагне приносити особистості максимальну користь. Тому справжня християнська доброта побудована на здоровому розумінні любові. Люїс говорить про це так:

«Якщо Бог є любов, тоді Він за визначенням є чимось більшим, аніж просто доброта. Очікувати від Бога, що Його любов нічого не вимагатиме — це те саме, що очікувати від Ньюто, щоб Він перестав бути Богом. Зважаючи на те, ким є Бог і який Він, зрозуміло, що багато наших недоліків є викликом для Його любові. Оскільки Бог так сильно нас любить, Він повинен працювати над нами, щоб ми як найбільше відповідали Його любові».

Ми створені за образом Божим, тому маємо вчитися любити так, як любить Він, і покликані спонукати братів та сестер до справжньої любові та добрих справ. Мова йде про ХРИСТИЯНСЬКУ любов, а не про солоденькі сентиментальності, які є карикатурою любові, що призводить до толерантності та постійного схвалення.

В нашому уявленні церква, яка любить — це місце, де всі посміхаються, де нема конфліктів, де тільки заохочують, дивлячись на все легковажно, а після богослужіння завжди мають піднесений настрій. Але біблійне вчення любові вщент розбиває подібне помилкове уявлення.

Друг, який по справжньому любить, не буде мені догоджати, коли я пішов хибним шляхом та знаходжусь в небезпеці. Навпаки, він намагатиметься звільнити мене від ілюзій, відкриє правду про мій егоїзм і боротиметься за те, ким бажає бачити мене Бог. Справжній друг не буде ігнорувати мої грихі та недоліки.

Отже, як виглядає церква, яка любить по-справжньому? І знову Люїс надає виклик нашим стереотипам любові:

«Любов потребує від того, кого люблять досконалості — зростання, покращення, оздоровлення, прогресу, виправлення та низку цінних якостей. Любов пробає всі недосконалості і не перестає любити, але вона і не припиняє працювати над усуненням цих недосконалостей. Що стосується наших вад, то любов друга в цьому випадку навіть більш чутлива, ніж ненависть ворога. Любов вибає все та водночас помічає найменшу провину. Любов задовольняється найменшим та одночасно вимагає всього».

Нехай Бог наповнить наші церкви любов'ю — прекрасною та вимогливою, а не просто добротою.

Автор — Тревін ВАКС
Пер. Оксана ШУЛЯК

Відвідайте сайт Рівненського обласного об'єднання УЦХВЄ

Рівненське обласне об'єднання УЦХВЄ має офіційний сайт, який слугує своєрідною візитівкою об'єднання. На сайті можна ознайомитися із історією, структурою Об'єднання, основною діяльністю, служителями, рішеннями, а головне — актуальними новинами життя братерства.

Сайт має три версії: десктопну, планшетну та мобільну. Функціонал ресурсу розширюється, розроблюються різні бази даних. На даний час на сайті є можливість переглядати актуальні нови-

ни за різними категоріями (новини світу, України, Рівненщини) та відділами (місіонерського, молодіжного, освіти, благовістя, доброчинності та ін.). У розділі «Про нас» читачі мають змогу ознайомитися з віровченням Церкви, історичною довідкою братерства, складом обласної ради. У розділі «Медіа» доступні елек-

тронні версії газети «За віру Євангельську», відео, інтерв'ю, блоги служителів, перелік християнських ресурсів та церков, в яких здійснюються трансляції богослужінь. Також реалізована можливість пошуку адрес церков, їх місцезнаходження на карті, контактів служителів.

Адреса сайту: <https://chve.rv.ua/>

Шановні брати та сестри! ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

В матеріалах нашої газети ми надаємо інформацію про життя нашого братерства, повідомляємо останні новини, що стосуються життя християн та висвітлюємо цікаві матеріали різної християнської тематики, зміст яких веде читачів до пізнання Божої Правди.

Вартість підписки одного примірника становить 200 грн. на 2024 р. (при замовленні більше 10 примірників вартість підписки одного примірника 150 грн. за рік)

Рекомендуємо замовляти газети від 250 шт. Ціна однієї упаковки в такому випадку — 500 грн. (в упаковці 250 шт.). При замовленні більше 1000 шт. вартість однієї упаковки — 250 грн. Таким чином ваша помісна церква зможе ще й прийняти участь в євангелізації. Оплати можна здійснювати помісячно або наперед за рік.

Якщо ви не маєте можливості внести пожертвування, але у вас є бажання отримувати нашу газету, — просимо повідомити нас за телефоном: +38 (093) 724 82 25 (Viber) або +38 (068) 48 408 15 — Олександр. Ми з радістю постараємося вам допомогти, оскільки зацікавлені, щоб кожна людина зростала у пізнанні Духовних істин та отримувала практичні поради на нелегке повсякденне життя!

Чекаємо позитивної інформації! Наша адреса: м. Рівне вул. Гагаріна, 32-а, 33022.

Газета «За віру євангельську» виходить кожного місяця за рахунок добровільних пожертвувань.

Ваш внесок допоможе розповсюдженню Благої вістки серед тих, хто не знає Бога.

НЕ ПРОПУСТИТЬ МОЖЛИВІСТЬ СТАТИ СПІВЧАСНИКОМ БЛАГОВИСНИЦЬКОГО СЛУЖІННЯ!

Пожертвування можете надіслати на картку Приватбанку:

4149 4990 8304 1960 — Олександр

(в призначенні платежу прохання зазначити «на газету» та власні ініціали, після чого повідомте проплатіж за вказаними вище номерами)

ЗАПРОШУЄМО ВАС ВІДВІДАТИ ЗІБРАННЯ

Християн Віри Євангельської у Рівненській області, які відбуваються щонеділі о 10:00

Березнівський р-н:

- с. Березне, вул. Київська, 22а
с. Кам'янка, вул. Кузнецова, 32;
с. Вітківці, вул. Подільська, 19-А;
с. Яринівка, вул. Першотравнева, 5;
с. Велика Купля, вул. Зелена, 5;
с. Тишиця, вул. Шкільна, 1-А;
с. Малинськ, вул. Залізнична, 24;
с. Поляни, вул. Молодіжна, 2А;
с. Орлівка, вул. Незалежності, 45;

Володимирецький р-н:

- с. Нова Рафалівка, вул. Партизанська, 9;
м. Вараш, м-н Північний-1, 1. Церква «Благодать». Неділя о 10:00; 13:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
с. Володимирець, вул. Шевченка, 71;
с. Довговоля, вул. 40-річчя Перемоги, 43-А;
с. Великий Жолудськ, вул. М. Мольоцько, 2;
с. Малий Жолудськ, вул. 17 вересня, 21
с. Сопачів, вул. Гузоватого, 12А;
с. Кідри, вул. Поліська, 25-А;
с. Полиці, вул. Шкільна, 4;
с. Берестівка, вул. Вишнева, 1;
с. Бишляк, вул. 17 вересня;
с. Велихів, вул. Шевченка, 51;
с. Сварині, вул. Незалежності, 90;
с. Ромейки, вул. Садова, 22;
с. Мульчиці, вул. Шевченка, 17;
с. Луко, вул. Шевченка, 1А;
с. Чаква, вул. Центральна, 2А;
с. Новаки, вул. Вишнева, 2;
с. Собіщиці, вул. Центральна, 11А;
с. Половлі, вул. Л. Українки;
с. Антонівка, вул. Партизанська, 5;
с. Воронки, вул. Шевченка, 22;
с. Жовчині, вул. Нова;
с. Великі Цепцевичі, вул. Л. Українки, 71;
с. Острів, вул. В. Васковця;
с. Шоків, вул. Лісна, 14;
с. Малі Телковичі, вул. Шкільна, 20;
с. Городець, вул. Садова, 1а;
с. Великі Телковичі, вул. Центральна, 102;
с. Каноничі, вул. Калініна, 45;
с. Більська Воля;
с. Діброва;
с. Лозки, вул. Набережна, 49а;
с. Любахи, вул. Вишнева, 19;
с. Заболоття.

Гоцанський р-н:

- с. Іллін, вул. Млинівська, 25;
с. Гоца, пр. Пекарський, 10. Неділя о 11:00, середа о 18:00;
с. Бугрин, Б. Хмельницького, 19;
с. Угільці, вул. Шкільна, 3;
с. Вільгір, вул. Набережна, 15;
с. Вітків, вул. Набережна, 9;
с. Воскодави, вул. Молодіжна, 46;
с. Новоставці, вул. Фестивальна, 1;
с. Томахів, вул. Мирна, 25А;
с. Терентів, вул. Центральна;
с. Бабин, вул. Заводська, 1а;
с. Подоляни, вул. Шевченка;
с. Дружне, вул. І. Франка, 80;

с. Пустомити, вул. Л. Українки, 107;
с. Тучин;
с. Липки, вул. Івана Шишки, 10;
с. Вовкошів;
с. Андрусіїв;
с. Федорівка, вул. Молодіжна, 14;
с. Чудниця, вул. Перемоги, 44;
с. Синів, вул. Зелена, 15;
с. Колесники;
с. Воронів;
с. Андрусіїв (місіонерська станція).

Демидівський р-н:

- с. Демидівка, вул. Богдана Хмельницького, 3;
с. Берестечко, вул. Надстирна, 9. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 18:00;
с. Вербень, вул. Зелена, 32. Неділя о 10:00.
с. Вовковий, вул. Грушевського, 129. Неділя о 10:00, вівторок та п'ятниця о 18:00;
с. Рудка, вул. Садова, 9;
с. Княгинин, с. Ільбицько, с. Лопавше (місіонерські станції).

Дубенський р-н:

- м. Дубно, вул. Пилипа Орлика, 19 (р-н залізничного вокзалу). Неділя о 10:00 та 17:00, середа та четвер о 19:00.
с. Повча, вул. Андріянова 7. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 17:00;
с. Майдан, вул. Першотравнева 3А. Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
с. Молодаво Перше, вул. Перемоги, 115а. Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 20:00;
с. Стовпець, вул. Шевченка. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
с. Вербя, вул. Грушевського, 13а. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
с. Варковичі, пров. Травневий, 1;
с. Колпани, вул. 1 Травня, 37;
с. Заруддя, вул. Шевченка, 11а;
с. Стара Носовиця, вул. Кременецька, 78а;
с. Панталія;
с. Стара Миколаївка, вул. Л. Українки, 70;
с. Мирогоща, пр. Патолічева, 2;
с. Мильча, вул. Глибока, 2. Неділя о 10:00 та 17:00 та п'ятниця о 17:00;
с. Підбрусинь, вул. Першотравнева, 7;
с. Любахині, вул. Шевченка, 87.

Дубровицький р-н:

- м. Дубровиця, вул. Воробинська, 68;
с. Осова, вул. Незалежності-3;
с. Будимля, вул. Незалежності;
с. Переброди, вул. Зарічна, 58;
с. Селець, вул. 17 Вересня, 59
с. Колки, вул. Центральна, 93;
с. Людиль, вул. Лісова, 8;
с. Нивецьк, вул. Шкільна, 8;
с. Грицьки, вул. Івана Франка;
с. Підлісне, вул. Нова;
с. Тисоцьк, вул. Містечкова, 33;
с. Жадень, вул. Центральна, 176;
с. Милляк;
с. Бродець, вул. Набережна, 17;
с. Лютинськ, вул. Молодіжна, 38;

с. Заслуччя, вул. Л. Яцук, 17;
с. Литвиця, с. Крупове (місіонерські станції).

Зарічненський р-н:

- с. Новоріччя, вул. Центральна, 12;
с. Зарічне, вул. Боричевського, 17;
с. Серники, вул. Партизанська, 40;
с. Кухітська Воля, вул. Л. Українки, 104;
с. Морочне, вул. Центральна, 121;
с. Кучке, вул. Березова;
с. Річиця, вул. Соборна, 28;
с. Прикладники, с. Вовчиці, с. Дібрівськ;
с. Локниця, вул. Центральна, 195;
с. Мутвиця, вул. Центральна, 18;
с. Неньковичі, с. Привітківка;
с. Млинок, вул. Центральна, 68;
с. Борове, вул. Довга, 4.

Здолбунівський р-н:

- с. Глинськ, вул. Дубенщина, 6;
с. Цурків, вул. Б. Хмельницького;
с. Мізоч, вул. Липки, 7;
с. Гільча, вул. Чеська, 97;
с. М. Здолбунів, вул. Зелена, 6г;
с. Ступно, вул. Бокова, 2;
с. Новомильськ, вул. Центральна, 73-а;
с. П'ятигори, вул. Грушевського, 11;
с. Здовбиця, вул. Мартинівка, 89 а;
с. Білашів;
с. Нова Мощаниця, вул. Ялисі, 2;
с. Бударж (місіонерська станція).

Корецький р-н:

- м. Корець, вул. Київська, 226а
с. Користь. Неділя о 19:00, Субота о 11:00 (дитяче служіння);
с. Великі Межиричі, вул. Шевченка, 47;
с. Невірків, с. Жорнівка;
с. Головниця, с. Крилів, с. Сапожин (місіонерські станції).

Костопільський р-н:

- м. Костопіль, вул. Сидорова, 5-Б;
с. Головин, вул. Базальтівська, 12. Неділя о 10:00, вівторок о 19:00;
с. Іваничі, вул. Весняна, 3. Неділя о 17:00;
с. Берестовець, вул. Центральна, 36. Середа о 19:00.
с. Звездівка
с. Перетоки, вул. Соборна, 18
с. Соломка, вул. Костопільська, 6 А
с. Яполють, вул. Лісова, 2-а
с. Злазне, вул. Тиха, 17
с. Глажева
с. Збуж, вул. Лугова, 1-а
с. Великий Мидськ, вул. Центральна, 92;
с. Бичаль
с. Тростянець, вул. Першотравнева, 35а
с. Корчин
с. Деражне, вул. Шевченка, 51 В
с. Дюкшин, вул. Ніла Хасевича, 16
с. Постійне, вул. Гайдюки, 38
с. Гута, вул. Бутейська, 25-А
с. Малий Стидин
с. Пісків, вул. Шевченка, 39

Млинівський р-н:

- с. Борбин, вул. Відродження, 20;
с. Млинів, вул. Пушкіна, 4;

- с. Смордва, вул. Острів, 7;
с. Підлозіч, вул. Незалежності, 31;
с. Довгоші, вул. Ровенка, 3;
с. Острожець, вул. Тиха, 15;
с. Тушебин, вул. Шкільна, 43;
с. Пітушків, вул. Шкільна, 22;
с. Ярославичі;
с. Уздці, вул. Центральна, 7;
с. Бокійма, вул. Л. Українки, 37;
с. Малин, Радянська, 12 А;
с. Свищів, вул. Визволення;
с. Підбрусинь;
с. Хорупань, вул. Шкільна, буд. 29;
с. Владиславівка, с. Береги, с. Підгайці (місіонерські станції);
с. Терешів, с. Городниця (проводяться зібрання).

Острозький р-н:

- м. Острогор, пр. Садовий, 5;
с. Розваж, вул. 17 вересня, 3;
с. Могиляни, вул. Шевченка, 15
с. Оженин, вул. Кринична, 7
с. Українка, Заводська, 14
с. Сянці, вул. Ватутіна, 20
с. Зданьки, вул. Л. Українки, 2
с. Країв, с. Хорів, с. Кураж, с. Теремне, с. Мощаниця
с. Грем'яче, вул. Центральна, 70
с. Бродівське, вул. Б. Хмельницького, 117
с. Вельбіно, вул. Гагаріна, 40-а
с. Почалки, вул. Молодіжна, 5-А
с. Тесів, вул. Ватутіна, 8
с. Волосківці, вул. Буденного, 33
с. Бухарів

Радивилівський р-н:

- м. Радивилів, вул. Грушевського, 91;
с. Батьків, вул. Почайська, 59. Неділя о 10:00 та 17:00, середа о 18:00.
с. Зарічне, с. Пляшева
с. Гаї-Ситенський, вул. Маржелова, 111
с. Боратин, вул. Набережна
с. Переясин, вул. Почайська, 22
с. Стоянівка, вул. 17 Вересня, 6
с. Підзамче
с. Копані, вул. Зелена, 3
с. Теслув, вул. Шевченка, 3
с. Хотин, вул. Джерельна, 10
с. Іванівка (місіонерські станції)

Рівненський р-н:

- м. Рівне, вул. К. Литвина, 2 — церква «Святої Трійці». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
м. Рівне, вул. Тиннівська, 63 — церква «Христа Спасителя». Неділя о 10:00 та 18:00, середа о 19:00;
м. Рівне, вул. Уласа Самчука, 32а — церква «Молодіжна»;
м. Рівне, вул. Корольова, 3 — церква «Божого Спасіння». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
м. Рівне, вул. Плужника, 3 — церква «Світанкова Зоря»;
с.мт. Клевань, вул. Корольова, 1. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
с. Біла Криниця, вул. Грушевського, 1А;
с. Корнин, вул. Польова, 2;
с. Олександрія, вул. 1 Травня, 22;

Дорогі читачі! Ви можете підтримати наше служіння, пожертвувавши будь-яку суму.

Advertisement for private banks: PrivatBank and monobank. Includes QR codes and contact information for donations.